

הקלטה - חדר שידורים

חלק 1 - מוצאי שמח"ת תשל"ח

שלום חברים, אנחנו עומדים במוצאי שמחת תורה תשל"ח. אולי שמחת תורה הכי עצוב שעברתי בחיים שלי.

הייתי בטוח שבמוצאי שמחת תורה אספר לכם על ההקפות השמחות אצל הרבי. מחזה שאין כמונו בעולם. אבל הפעם זה היה... (קולו נקטע) מאוד שונה...

בליל שמיני עצרת עד ההקפה הרביעית הכל היה נראה כרגיל. היו כאלו ששמו לב לכל מיני שינויים - אבל אני לא שמתי לב לאף דבר כזה. הרבי רקד מחא כפיים ועודד בשמחה והתלהבות גדולה, כשכל החסידים "על הרגליים", כמו שאומרים. אבל הרגליים עצמם על ספסל שולחן עמוד או פירמידה, כדי להצליח לראות את הרבי.

בהקפה הרביעית הרבי הסתובב לכיוון הקהל, ופתאום מחיאות הכפיים היו חלשות... הידיים בקושי נגעו אחת בשנייה. ופתאום הרבי נהיה חיוור וביקש מהמזכיר שיביא לו את הכיסא... הרבי התיישב בפנים כואבות...

אנשים התחילו לצעוק אחד על השני: מים! אוויר! אחרים התחילו להוציא את כולם החוצה בבהלה גדולה. בתוך כמה דקות כבר היינו כולם בחוץ, דואגים וחוששים.

המתח היה גדול מאוד. כולם חיכו לשמוע מהמזכירים מה קורה אבל ההודעה התמהמהה מלבוא.

לאחר מכן נודע שהרבי עבר התקף לב בשעת ההקפות והתקף נוסף מאוחר יותר. כל כך קשה לשמוע זאת! בעיני הרבי תמיד בריא וחזק כל כך ומנהיג את כולנו. מה יהיה עכשיו?

הדאגה כל כך גדולה! מה הולך לקרות?

יש לנו ביטחון בהשם, וכולם מקווים שהרבי יהיה בריא בקרוב ממש! אתמול כבר שרו בהקפות "דער רבי איזגעזונט" - הרבי בריא! אבל הלב מאוד דופק וחושש...

חלק 2 - ר"ח כסלו תשל"ח

(קולות חסידים רוקדים ושרים מארש ר"ח כסלו)

חברים, אני שוב איתכם. והפעם, ממש כאן מחוץ לסעוועןסווענטי... התאריך? תאריך שלא יישכח. ראש חודש כסלו שנת תשל"ח!

מה קרה היום? ובכן, נלך קצת אחורה.

מאז שמחת תורה, הרבי לא יצא מ-770. במשך כל השבועות שעברו הרבי לא הלך לביתו. את השיחות והמאמרים אמר הרבי מתוך חדרו הקדוש, והם שודרו משם אל הקהל בזאל.

מזמן לזמן דיווחו המזכירים בשם הרופאים על שיפור במצב בריאותו של הרבי. אבל עדיין, הרבי לא יצא מ-770.

והנה, הערב בשעה שבע וחצי בלילה, נפתחה דלת 770 והרבי יצא החוצה במלוא הדרו, ממש כמו שהיינו רגילים לראות לפני האירוע...

מאות חסידים עמדו מול הפתח כשהרבי יצא. איך ידעו? ובכן, השמועה על כך שהרבי עומד לצאת עברה מפה לאוזן וכולם רצו (מלעיל) ורצו (מלרע) לראות את הרבי יוצא...

ברגע שהדלת נפתחה פרצו כולם בשירה אדירה ושמחה מעומק הלב. הרבי עודד את השירה, חצה את השביל ונכנס לרכב כדי לנסוע לביתו שברחוב פרזדינט.

השירה לא הפסיקה לרגע, וגם הריקודים לא פסקו. "הגיע הזמן להשלים את ההקפות של שמחת תורה!" נזכר אחד הרוקדים, ובתוך כמה רגעים כבר הוציאו את ספרי התורה מארון הקודש והחלו לעשות את כל ההקפות כמו שכתוב בסיפור... "אתה הראית לדעת, כי ה' הוא האלוקים, אין עוד מלבדו!"

המשקה והלחיים כמובן נשפכו כמים. איזו הקלה! תודה לך השם על כך שהרבי נהיה בריא! תודה לך השם על שנזכה לעוד שנים רבות וארוכות של הנהגת הרבי! וחוץ מזה, גם שמחת תורה היום, לא?...

טוב, כבר שלוש דקות שלא רקדתי. אני חייב לחזור למעגל. לחיים ולברכה!
